

346

Besluit van 25 april 1994, houdende wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, het Algemeen Rijksambtenarenreglement en enige andere rechtspositionele regelingen in verband met het met de centrales van overheidspersoneel overeengekomen pakket arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen 1993 voor de sector Rijkspersoneel

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 25 februari 1994, nr. AD94/U244, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Personeelsmanagement Rijksdienst, afdeling Arbeidsvoorwaarden en Sociaal Beleid;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet, artikel 43 van de Provinciewet, artikel 6 van de Wet van 11 september 1964, houdende vaststelling van een nieuwe regeling van de bezoldiging van de vice-president van de Raad van State en de staatsraden, alsmede van de president en de overige leden van de Algemene Rekenkamer (Stb. 1993, 218), artikel 1, tweede lid, van de Wet rechtspositie ministers en staatssecretarissen, artikel 1, derde lid, van de Wet bezoldiging Nationale ombudsman, artikel 4, tweede lid, van de Wet van 17 juli 1923, tot uitvoering van artikel 97 der Grondwet en wijziging van de Hooger-onderwijswet, van de wet tot regeling van het Hooger Landbouw- en Hooger Veeartsenijkundig Onderwijs, van de Lager Onderwijswet 1920 en van de Bevorderingswet voor de Landmacht 1902 (Stb. 364);

De Raad van State gehoord (advies van 22 maart 1994, nr. W04.94.0116);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 13 april 1994, nr. AD94/413, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Personeelsmanagement Rijksdienst, afdeling Arbeidsvoorwaarden en Sociaal Beleid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Paragraaf 1. Wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, en enkele andere bepalingen

ARTIKEL I

Het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, tweede lid, onderdeel b, vervalt de aanduiding «3°. de noodwacht», onder vernummering van 4° tot en met 8° in 3° tot en met 7°.

B

In artikel 3, tweede lid, wordt de zinsnede «in de artikelen 12b, 14, 16, 18, 18a, 18b en 19» vervangen door: in de artikelen 12b, 14, 16, 17b, 18, 18a, 18b en 19.

C

Na artikel 17a wordt een nieuw artikel 17b ingevoegd, luidend:

Artikel 17b

1. Aan de ambtenaar die nu en dan, regelmatig of voortdurend onder bezwarende omstandigheden arbeid verricht en wiens functie op een functielijst voorkomt, wordt een toelage per maand toegekend.
2. Onder bezwarende omstandigheden worden begrepen:
 - a. het werken in een situatie die een zodanige verontreiniging van de huid veroorzaakt dat deze ook na het gebruik van speciale wasmiddelen duidelijk waarneembaar blijft;
 - b. het werken in een omgeving met sterk onaangename geuren, of werken met onaangenaam aandoende en sterk afkeer oproepende materialen;
 - c. het werken in een situatie die een zeer hoge mate van huid- en slijmvliesprikkeling teweegbrengt, zodanig dat dit effect ook na het werk nog enige tijd voelbaar blijft;
 - d. het langdurig werken onder zeer onaangename hoge of lage temperatuur of temperatuurswisselingen;
 - e. het werken in situaties waarin het gebruik van gehoorbeschermingsmiddelen niet mogelijk of afdoende is, en waarin door het aanhoudende lawaai onderling contact nauwelijks mogelijk is of de geluidsterkte gelijk is aan of groter is dan 80 dbA;
 - f. het werken met sterk trillende apparatuur;
 - g. het werken met beschermingskleding of -middelen die een ernstige belemmering vormen voor de normale ademhaling, voor huidoppervlakte-uitwaseming en voor de bewegingsmogelijkheden;
 - h. het werken onder omstandigheden welke een verhoogd gevaar voor invaliditeit of overlijden meebrengen.
3. Het bevoegd gezag geeft voor elke op de functielijst voorkomende functie aan of er nu en dan, regelmatig of voortdurend onder één dan wel gelijktijdig onder meer typen bezwarende omstandigheden arbeid wordt verricht. Een functielijst wordt jaarlijks door het bevoegd gezag vastgesteld.
4. De toelage bedraagt een percentage van het salaris behorende bij salarisnummer 10 van salarisschaal 7 en wel:

- a. 1% indien de ambtenaar nu en dan onder één of gelijktijdig onder twee typen bezwarende omstandigheden dan wel regelmatig onder één type bezwarende omstandigheden arbeid verricht;
 - b. 2% indien de ambtenaar nu en dan gelijktijdig onder drie of meer typen bezwarende omstandigheden dan wel regelmatig gelijktijdig onder twee typen bezwarende omstandigheden of voortdurend onder één type bezwarende omstandigheden arbeid verricht;
 - c. 3% indien de ambtenaar regelmatig gelijktijdig onder drie of meer typen bezwarende omstandigheden of voortdurend gelijktijdig onder twee of meer typen bezwarende omstandigheden arbeid verricht.
5. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt de toelage vastgesteld op een evenredig deel van de toelage bij een volledige werktijd.
 6. In bijzondere gevallen kan een regeling worden getroffen, welke het bepaalde in de vorige leden aanvult of daarvan afwijkt.
 7. Het bevoegd gezag kan een vergoeding toekennen indien de ambtenaar incidenteel onder bezwarende omstandigheden arbeid verricht.

D

Na Hoofdstuk III wordt een nieuw Hoofdstuk III A ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK III A. BEPALINGEN BETREFFENDE DE EINDEJAARSUITKERING

Artikel 20a

1. De ambtenaar heeft recht op een eindejaarsuitkering ten bedrage van 0,3% van het door hem in dat jaar genoten salaris.
2. Indien voor de ambtenaar op grond van artikel 18, tweede lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, of op grond van een bepaling van dezelfde strekking in een soortgelijke regeling het feitelijke genot van de bezoldiging is teruggebracht tot het bedrag van het op de ambtenaar te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage, wordt hij voor de toepassing van het eerste lid geacht geen salaris te genieten.
3. De eindejaarsuitkering wordt eenmaal per kalenderjaar in de maand december betaald.
4. Bij ontslag van de ambtenaar vindt betaling plaats over het tijdvak gelegen tussen het einde van de laatst verstreken periode waarover de eindejaarsuitkering is betaald en de datum van het ontslag.

E

In artikel 21, tweede lid, wordt «f 223,81» vervangen door: f 227,84.

F

In artikel 25, eerste lid, wordt de zinsnede «in de artikelen 12, 17, vierde lid, 18a, vierde lid, en 23, twaalfde lid» vervangen door: in de artikelen 12, 17, zevende lid, 17 b, zesde lid, 18a, vierde lid, en 23, twaalfde lid.

G

In de bijlage A worden de bedragen f 14 634,00, f 15 607,00 en f 16 645,00 telkens gewijzigd in onderscheidenlijk f 14 897,00, f 15 888,00 en f 16 945,00.

De bijlage B wordt vervangen door de gelijknamige bijlage welke is opgenomen in het bij dit besluit behorende addendum.

ARTIKEL II

1. Voor zover artikel I, onder G en H, aanleiding geeft tot het wijzigen van de bedragen van toelagen toegekend met toepassing van artikel 19 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 die ingevolge het bepaalde in artikel 13 van de Overgangsregeling Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 nog worden gehandhaafd, geschiedt zulks door Onze Minister, met inachtneming van de daarvoor door Onze Minister van Binnenlandse Zaken te geven richtlijn.

2. Voor zover artikel I, onder G en H, aanleiding geeft tot het wijzigen van bijzondere regelingen getroffen met toepassing van artikel 26 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, geschiedt dit bij gemeenschappelijke beschikking van Onze Minister en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

ARTIKEL III

De salarisschalen 1 tot en met 5 die zijn opgenomen in artikel II, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 augustus 1988, houdende wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 in verband met verhoging leeftijdsgrens volwassenensalaris en wijziging staffeling jeugdsalarissen (Stb. 401) worden vervangen door:

schaal 1	schaal 2	schaal 3	schaal 4	schaal 5
J20 2041	J20 2089	J20 2136	J20 2182	J20 2276
J19 1876	J19 1919	J19 1963	J19 2005	J19 2092
J18 1710	J18 1750	J18 1789	J18 1828	J18 1907
J17 1545	J17 1581	J17 1616	J17 1651	J17 1723
J16 1379	J16 1411	J16 1443	J16 1474	
J15 1214	J15 1242			

ARTIKEL IV

1. De bij artikel I, onder G en H, aangebrachte wijzigingen in de bezoldiging van het burgerlijk rijkspersoneel dragen een algemeen karakter.

2. In verband met het eerste lid worden de bedragen f 16 645 en f 15 607, genoemd in artikel 1, eerste lid, van de Wet rechtspositie ministers en staatssecretarissen gewijzigd in onderscheidenlijk f 16 945,00 en f 15 888,00.

3. In verband met het eerste lid wordt de bezoldiging van de functionarissen welke is geregeld bij Wet van 11 september 1964, houdende vaststelling van een nieuwe regeling van de bezoldiging van de vice-president van de Raad van State en de staatsraden, alsmede van de president en de overige leden van de Algemene Rekenkamer (Stb. 1993, 218) nader vastgesteld als volgt:

a. de bedragen f 16 645,00, f 15 607,00 en f 14 634,00, vermeld in artikel 1, eerste lid, van voornoemde wet worden gewijzigd in onderscheidenlijk f 16 945,00, f 15 888,00 en f 14 897,00.

b. de bedragen f 15 607,00 en f 13 722,00, vermeld in artikel 4, eerste

lid, van voornoemde wet worden gewijzigd in onderscheidenlijk f 15 888,00 en f 13 969,00.

4. In verband met het eerste lid worden de bedragen f 16 645,00 en f 14 634,00, genoemd in artikel 1, eerste lid, van de Wet bezoldiging Nationale ombudsman gewijzigd in onderscheidenlijk f 16 945,00 en f 14 897,00.

ARTIKEL V

De in artikel 20a van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, zoals dit artikel is komen te luiden ingevolge artikel I, onder D, bedoelde eindejaarsuitkering wordt aangewezen als een uitkering als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Wet van 17 juli 1923, Stb. 364, dan wel van de Wet Incompatibiliteiten Staten-Generaal en Europees Parlement.

Paragraaf II. Bepalingen met betrekking tot de eindejaarsuitkering over 1993 en 1994

ARTIKEL VI

Voor zover nodig in afwijking van het bepaalde in artikel 20a van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, zoals dit artikel is komen te luiden ingevolge artikel I, onder D, geldt ten aanzien van de eindejaarsuitkering over de kalenderjaren 1993 en 1994 het bepaalde in deze paragraaf.

ARTIKEL VII

1. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt verstaan onder:

a. de betrokkenen:

1°. de ambtenaren in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en zij, voor wie krachtens artikel 26 van dat besluit een bezoldigingsregeling is vastgesteld;

2°. de werknemers in de zin van het Arbeidsovereenkomstenbesluit, wier loon is vastgesteld met toepassing van artikel 12, eerste lid, onder b, c of d van dat besluit;

3°. de burgemeesters van één of meer gemeenten, alsmede degenen die op grond van artikel 84, derde lid, van de gemeentewet, dan wel artikel 78, eerste lid, van de Gemeentewet met de vervanging van het ambt zijn belast;

4°. de ambtenaren en werknemers wier bezoldiging is geregeld in de artikelen 48 en 120 van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken; alsmede, doch uitsluitend voor wat betreft de eindejaarsuitkering over het kalenderjaar 1993:

5°. de leden van gedeputeerde staten.

b. de berekeningsbasis: het salaris, bedoeld in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, dan wel hetgeen daarmee overeenkomt in andere bezoldigingsregelingen, dat voor wat betreft de eindejaarsuitkering over het kalenderjaar 1993 over de maand november 1993 en voor wat betreft de eindejaarsuitkering over het kalenderjaar 1994 over de maand november 1994, mede met inachtneming van de bepalingen van het Algemeen Rijksambtenarenreglement ter zake van de vermindering van de bezoldiging in geval van non-activiteit, militaire dienst, buitengewoon verlof, ouderschapsverlof, ziekte of schorsing, dan wel op grond van overeenkomstige bepalingen in andere rechtspositieregelingen, wordt genoten.

2. De betrokkene, genoemd in het eerste lid, wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk niet als betrokkene aangemerkt voor de tijd dat hij ingevolge een wettelijke verplichting als militair in werkelijke dienst is voor eerste oefening en in verband daarmee de aan zijn ambt verbonden bezoldiging geniet tot een bedrag, dat gelijk is aan het bedrag van het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

ARTIKEL VIII

1. Aan de betrokkene, genoemd in artikel VII, eerste lid, onder a.1° tot en met a.5° wordt in de maand januari 1994 een eindejaarsuitkering verleend over het kalenderjaar 1993 ter grootte van 3,6% van de voor hem voor wat betreft die uitkering geldende berekeningsbasis.

2. Aan de betrokkene, genoemd in artikel VII, eerste lid, onder a.1° tot en met a.4° wordt in de maand december 1994 een eindejaarsuitkering verleend over het kalenderjaar 1994 ter grootte van 3,6% van de voor hem voor wat betreft die uitkering geldende berekeningsbasis.

ARTIKEL IX

De in deze paragraaf bedoelde eindejaarsuitkeringen worden aangegeven als een uitkering als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Wet van 17 juli 1923, Stb. 364, dan wel van de Wet Incompatibiliteiten Staten-Generaal en Europees Parlement.

Paragraaf III. Wijziging van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en enige andere uitkeringsregelingen

ARTIKEL X

In artikel 4, eerste lid, van het Rijkswachtgeldbesluit 1959² worden na «vermeerderd met de vakantie-uitkering» ingevoegd de woorden: en de eindejaarsuitkering.

ARTIKEL XI

In artikel 4, eerste lid, van de Uitkeringsregeling 1966³ worden na «vermeerderd met de vakantie-uitkering» ingevoegd de woorden: en de eindejaarsuitkering.

ARTIKEL XII

In artikel 2, eerste lid, van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag⁴ worden na «vermeerderd met de vakantie-uitkering» ingevoegd de woorden: en de eindejaarsuitkering.

**HOOFDSTUK II. WIJZIGING VAN HET ALGEMEEN
RIJKSAMBTEARENREGLEMENT, HET
ARBEIDSOVEREENKOMSTENBESLUIT EN HET
AMBTEARENREGLEMENT STATEN-GENERAAL**

ARTIKEL XIII

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement⁵ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 21a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De wekelijkse werktijd van een ambtenaar van 57 jaar en ouder die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht met 15,8%, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. De wekelijkse werktijd van een ambtenaar van 61 jaar en ouder die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht met 36,8%, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

3. Het derde tot en met zesde lid wordt vernummerd tot vierde tot en met zevende lid.

4. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, luidend:

3. De ingevolge het eerste en tweede lid teruggebrachte werktijd wordt afgerond naar boven indien de eerste decimaal achter de komma groter is dan nul.

5. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Voor de uren die het wekelijkse verschil vormen tussen de in het eerste en tweede lid bedoelde arbeidsduur en de teruggebrachte werktijd wordt de ambtenaar geacht met verlof te zijn.

B

Na artikel 21a wordt een nieuw artikel 21b ingevoegd, luidend:

Artikel 21b

De ambtenaar heeft het recht om, op zijn verzoek, in deeltijd te gaan werken, tenzij hieruit bezwaren voor de dienst voortvloeien.

C

Na artikel 33f wordt een nieuw artikel 33fa ingevoegd, luidend:

Artikel 33fa

1. De ambtenaar die zorg draagt voor een of meer personen als bedoeld in het vierde lid heeft aanspraak op zorgverlof bij calamiteiten onder behoud van zijn volle bezoldiging.

2. Onder calamiteit wordt verstaan ziekte of een andere onverwachte gebeurtenis waardoor een noodsituatie ontstaat in de verzorging van een of meer van de in het vierde lid bedoelde personen.

3. Het verlof is bedoeld als eerste opvang en voor het treffen van verdere voorzieningen en bedraagt maximaal 8 uur per calamiteit voor maximaal 3 calamiteiten per jaar.

4. De personen voor wier verzorging het verlof kan worden verleend zijn: de echtgenote, ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders,

kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aangehuwdkinderen van de ambtenaar.

5. De ambtenaar informeert het bevoegd gezag vooraf over het opnemen van het verlof onder vermelding van de reden.

6. Het bevoegd gezag kan eisen dat de ambtenaar achteraf aannemelijk maakt dat daadwerkelijk sprake was van een noodsituatie. Indien de ambtenaar daar naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in slaagt kunnen de opgenomen uren in mindering worden gebracht op het vakantieverlof.

7. Voor de toepassing van dit artikel is het derde lid van artikel 33d van overeenkomstige toepassing.

D

In artikel 42, vierde lid, tweede volzin, en achtste lid, tweede volzin, wordt het zinsdeel «een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten» vervangen door: een uitkering krachtens artikel 47, tweede lid en derde lid, van de Wet rechtspositionele voorzieningen rampbestrijders.

ARTIKEL XIV

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit⁶ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 20a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De wekelijkse werktijd van een werknemer van 57 jaar en ouder die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht met 15,8%, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. De wekelijkse werktijd van een werknemer van 61 jaar en ouder die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht met 36,8%, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

3. Het derde tot en met zesde lid worden vernummerd tot vierde tot en met zevende lid.

4. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, luidend:

3. De ingevolge het eerste en tweede lid teruggebrachte werktijd wordt afgerond naar boven indien de eerste decimaal achter de komma groter is dan nul.

5. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Voor de uren die het wekelijkse verschil vormen tussen de in het eerste en tweede lid bedoelde arbeidsduur en de teruggebrachte werktijd wordt de werknemer geacht met verlof te zijn.

B

Na artikel 20a wordt een nieuw artikel 20b ingevoegd, luidend:

Artikel 20b

De werknemer heeft het recht om, op zijn verzoek, in deeltijd te gaan werken, tenzij hieruit bezwaren voor de dienst voortvloeien.

C

Na artikel 30h wordt een nieuw artikel 30 ha ingevoegd, luidend:

Artikel 30 ha

1. De werknemer die zorg draagt voor een of meer personen als bedoeld in het vierde lid heeft aanspraak op zorgverlof bij calamiteiten onder behoud van zijn volle bezoldiging.
2. Onder calamiteit wordt verstaan ziekte of een andere onverwachte gebeurtenis waardoor een noodsituatie ontstaat in de verzorging van een of meer van de in het vierde lid bedoelde personen.
3. Het verlof is bedoeld als eerste opvang en voor het treffen van verdere voorzieningen en bedraagt maximaal 8 uur per calamiteit voor maximaal 3 calamiteiten per jaar.
4. De personen voor wier verzorging het verlof kan worden verleend zijn: de echtgenote, ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aanbehuwdkinderen van de werknemer.
5. De werknemer informeert het bevoegd gezag vooraf over het opnemen van het verlof onder vermelding van de reden.
6. Het bevoegd gezag kan eisen dat de werknemer achteraf aannemelijk maakt dat daadwerkelijk sprake was van een noodsituatie. Indien de werknemer daar naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in slaagt kunnen de opgenomen uren in mindering worden gebracht op het vakantieverlof.
7. Voor de toepassing van dit artikel is het derde lid van artikel 30f van overeenkomstige toepassing.

D

In artikel 32c, vierde lid, tweede volzin, en achtste lid, tweede volzin, wordt het zinsdeel «een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten» vervangen door: een uitkering krachtens artikel 47, tweede en derde lid, van de Wet rechtspositionele voorzieningen rampbestrijders.

ARTIKEL XV

Het Ambtenarenreglement Staten-Generaal⁷ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 34a van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. De wekelijkse werktijd van een ambtenaar van 57 jaar en ouder die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht met 15,8%, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.
 2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. De wekelijkse werktijd van een ambtenaar van 61 jaar en ouder die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht met 36,8%, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.
 3. Het derde tot en met zesde lid worden vernummerd tot vierde tot en met zevende lid.
 4. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, luidend:
 3. De in gevolge het eerste en tweede lid teruggebrachte werktijd wordt

afgerond naar boven indien de eerste decimaal achter de komma groter is dan nul.

5. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Voor de uren die het wekelijkse verschil vormen tussen de in het eerste en tweede lid bedoelde arbeidsduur en de teruggebrachte werktijd wordt de ambtenaar geacht met verlof te zijn.

B

Na artikel 34a wordt een nieuw artikel 34b ingevoegd, luidend:

Artikel 34b

De ambtenaar heeft het recht om, op zijn verzoek, in deeltijd te gaan werken, tenzij hieruit bezwaren voor de dienst voortvloeien.

C

Na artikel 62a wordt een nieuw artikel 62b ingevoegd, luidend:

Artikel 62b

1. De ambtenaar die zorg draagt voor een of meer personen als bedoeld in het vierde lid heeft aanspraak op zorgverlof bij calamiteiten onder behoud van zijn volle bezoldiging.

2. Onder calamiteit wordt verstaan ziekte of een andere onverwachte gebeurtenis waardoor een noodsituatie ontstaat in de verzorging van een of meer van de in het vierde lid bedoelde personen.

3. Het verlof is bedoeld als eerste opvang en voor het treffen van verdere voorzieningen en bedraagt maximaal 8 uur per calamiteit voor maximaal 3 calamiteiten per jaar.

4. De personen voor wier verzorging het verlof kan worden verleend zijn: de echtgenote, ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aanbehuwdkinderen van de ambtenaar.

5. De ambtenaar informeert het bevoegd gezag vooraf over het opnemen van het verlof onder vermelding van de reden.

6. Het bevoegd gezag kan eisen dat de ambtenaar achteraf aannemelijk maakt dat daadwerkelijk sprake was van een noodsituatie. Indien de ambtenaar daar naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in slaagt kunnen de opgenomen uren in mindering worden gebracht op het vakantieverlof.

7. Voor de toepassing van dit artikel is het derde lid van artikel 60 van overeenkomstige toepassing.

D

In artikel 77, vierde lid, tweede volzin, en achtste lid, tweede volzin, wordt het zinsdeel «een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten» vervangen door: een uitkering krachtens artikel 47, tweede en derde lid, van de Wet rechtspositionele voorzieningen rampbestrijders.

HOOFDSTUK III

Paragraaf I. Bepalingen met betrekking tot de verlenging van het flankerend beleid van het SBK-RO 1991

ARTIKEL XVI

De in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wet van 28 september 1989, houdende bijzondere regelen met betrekking tot het recht op uitkering als bedoeld in de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden (Stb. 478)⁸, gestelde datum 31 december 1994 wordt gewijzigd in: 31 maart 1995.

ARTIKEL XVII

De in artikel V van het Besluit van 3 oktober 1991 tot wijziging van de Wet van 28 september 1989 (Stb. 478) houdende bijzondere regelen met betrekking tot het recht op uitkering als bedoeld in de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden en tot vaststelling van het Besluit sociaal beleidskader rijksoverheid 1991 (Stb. 522)⁹, gestelde datum 31 december 1994 wordt gewijzigd in: 31 maart 1995.

Paragraaf II. Wijziging van het Reisbesluit binnenland

ARTIKEL XVIII

Artikel 13, tweede lid, van het Reisbesluit binnenland¹⁰ komt te luiden:

2. Geen aanspraak op vergoeding wegens verblijfkosten bestaat voor een dienstreis korter dan vier uur en voor een dienstreis binnen de standplaats voor zover de reisbestemming op minder dan 1 kilometer van de plaats van tewerkstelling ligt.

Paragraaf III. Wijziging van de rechtspositieregelingen voor deelnemers aan opleidingen

ARTIKEL XIX

De Rechtspositieregeling voor deelnemers aan opleidingen in het kader van het leerlingwezen¹¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4

In de akte van aanstelling of in de arbeidsovereenkomst wordt vermeld voor hoeveel uren het dienstverband wordt aangegaan. Daarnaast wordt schriftelijk meegedeeld hoeveel uren van het dienstverband zijn bestemd voor het volgen van de opleiding.

B

De artikelen 6 en 9 vervallen.

C

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

Aan de deelnemer wordt voor de uren die zijn bestemd voor het volgen van de opleiding een salaris in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 toegekend.

ARTIKEL XX

De Rechtspositieregeling voor deelnemers aan initiële opleidingen¹² wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4

In de akte van aanstelling of in de arbeidsovereenkomst wordt vermeld voor hoeveel uren het dienstverband wordt aangegaan. Daarnaast wordt schriftelijk meegedeeld hoeveel uren van het dienstverband zijn bestemd voor het volgen van de opleiding.

B

De artikelen 6 en 9 vervallen.

C

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

Aan de deelnemer wordt voor de uren die zijn bestemd voor het volgen van de opleiding een salaris in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 toegekend.

Paragraaf IV. Wijziging van het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijksperoneel

ARTIKEL XXI

Het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijksperoneel¹³ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel c, wordt de zinsnede «in de artikelen 17, 18 en 18a» vervangen door: in de artikelen 17, 17a, 17b, 18 en 18a.

B

In artikel 2, eerste lid, worden na «in artikel 7, zevende lid, van het Reisbesluit 1971 (Stb. 1970, 602)» ingevoegd de woorden: of in artikel 13, derde of vierde lid van het Reisbesluit binnenland.

HOOFDSTUK IV. WIJZIGING VAN HET ARBEIDSOVEREENKOMSTENBESLUIT EN HET AMBTENARENREGLEMENT STATEN-GENERAAL

ARTIKEL XXII

Artikel 7c van het Arbeidsovereenkomstenbesluit wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. De betrokkene kan binnen twee weken na ontvangst van de kennisgeving, bedoeld in het derde lid, zijn zienswijze tegen deze bedenkingen schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar maken. Alvorens het bevoegd gezag een beslissing neemt, wint het binnen twee weken na ontvangst van de zienswijze van betrokkene het advies in van de Adviescommissie grondrechten en functie-uitoefening ambtenaren.

2. Het vijfde lid wordt vernummerd tot zesde lid.

3. Ingevoegd wordt een nieuwe vijfde lid, luidend:

5. Het bevoegd gezag neemt binnen vier weken na ontvangst van het advies van de commissie een beslissing. De beslissing van het bevoegd gezag is met redenen omkleed, geeft te kennen of zij in overeenstemming is met het ingewonnen advies en wordt aan de betrokkene en aan de commissie medegedeeld. Indien een beslissing afwijkt van het advies van de commissie, deelt het bevoegd gezag de redenen welke daartoe hebben geleid aan de commissie mede.

ARTIKEL XXIII

Artikel 9a van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. De betrokkene kan binnen twee weken na ontvangst van de kennisgeving, bedoeld in het derde lid, zijn zienswijze tegen deze bedenkingen schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar maken. Alvorens het bevoegd gezag een beslissing neemt, wint het binnen twee weken na ontvangst van de zienswijze van betrokkene het advies in van de Adviescommissie grondrechten en functie-uitoefening ambtenaren.

2. Het vijfde lid wordt vernummerd tot zesde lid.

3. Ingevoegd wordt een nieuw vijfde lid, luidend:

5. Het bevoegd gezag neemt binnen vier weken na ontvangst van het advies van de commissie een beslissing. De beslissing van het bevoegd gezag is met redenen omkleed, geeft te kennen of zij in overeenstemming is met het ingewonnen advies en wordt aan de betrokkene en aan de commissie medegedeeld. Indien een beslissing afwijkt van het advies van de commissie, deelt het bevoegd gezag de redenen welke daartoe hebben geleid aan de commissie mede.

HOOFDSTUK V. SLOT- EN OVERIGE BEPALINGEN

ARTIKEL XXIV

Artikel XIII, onder B, is niet van toepassing ten aanzien van de rechterlijke ambtenaren, bedoeld in de artikelen 3 en 108 van de Wet op de rechterlijke organisatie, en de rechterlijke ambtenaren in opleiding, bedoeld in artikel 59i van die wet.

¹ Stb. 1983, 571, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 20 december 1993, Stb. 719

² Stb. 1991, 332, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 april 1994, Stb. 265

³ Stb. 1991, 333, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 april 1994, Stb. 265

⁴ Stb. 1986, 491, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 april 1994, Stb. 265

⁵ Stb. 1931, 248, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 13 april 1994, Stb. 296

⁶ Stb. 1931, 354, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 16 december 1993, Stb. 683

⁷ Stb. 1979, 123, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 13 april 1994, Stb. 296

⁸ Stb. 1989, 478, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 april 1993, Stb. 237

⁹ Stb. 1991, 522, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 april 1994, Stb. 265

¹⁰ Stb. 1993, 144

¹¹ Stb. 1986, 291

¹² Stb. 1988, 514

¹³ Stb. 1983, 574, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 16 december 1993, Stb. 683

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 juni 1994, nr. 110

ARTIKEL XXV

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug:

- a. tot en met 1 januari 1993 voor wat betreft artikel I, onder D en paragraaf II en paragraaf III van hoofdstuk I;
- b. tot en met 1 april 1993 voor wat betreft artikel I, onder E, G en H, de artikelen II en III en artikel IV, eerste, derde en vierde lid;
- c. tot en met 1 juli 1993 voor wat betreft artikel I, onder A, artikel XIII, onder D, artikel XIV, onder D en artikel XV, onder D;
- d. tot en met 1 augustus 1993 voor wat betreft de artikelen XIX en XX;
- e. tot en met 1 oktober 1993 voor wat betreft artikel V, artikel XIII onder A en C, artikel XIV, onder A en C, artikel XV, onder A en C en artikel XVIII;
- f. tot en met 31 december 1993 voor wat betreft artikel IV, tweede lid;
- g. tot en met 1 januari 1994 voor wat betreft artikel I, onder B, C en F en hoofdstuk IV.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 25 april 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Uitgegeven de zesentwintigste mei 1994

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Behoort bij koninklijk besluit van 25 april 1994, Stb. 346

Mij bekend,

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Addendum

bevattende de gewijzigde bijlage B van het Bezoldigingsbesluit
Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (per 1 april 1993)

**van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984
(per 1 april 1993)**

bevattende het kader (hoofd- en niveaugroepen) waarbinnen aard en niveau van de functies worden bepaald, alsmede de daarbij behorende salarisschalen voor de ambtenaren

HOOFDGROEP I

Niveaugroep Ia	Niveaugroep Ib	Niveaugroep Ic
schaal 1	schaal 2	schaal 3
(maandbedragen in guldens)		
		U 15 3186
		U 13 3095
		U 11 3002
	U 13 2909	6 2909
U 12 2643	U 11 2814	5 2814
U 10 2572	U 9 2724	4 2724
U 8 2515	4 2643	3 2572
3 2461	3 2572	2 2461
2 2411	2 2461	1 2359
1 2309	1 2359	0 2309
0 2207	0 2258	J 21 2078
J 21 1986	J 21 2032	J 20 1847
J 20 1766	J 20 1806	J 19 1616
J 19 1545	J 19 1581	J 18 1385
J 18 1324	J 18 1355	J 17 1155
J 17 1104	J 17 1129	J 16 1155
J 16 1104	J 16 1129	
J 15 1104	J 15 1129	

HOOFDGROEP II

Niveaugroep IIa	Niveaugroep IIb	Niveaugroep IIc	Niveaugroep IId
schaal 3	schaal 4	schaal 5	schaal 6
(maandbedragen in guldens)			
	U 16 3362	U 15 3541	10 3716
U 15 3186	U 14 3274	U 13 3452	9 3630
U 13 3095	U 12 3186	8 3362	8 3541
U 11 3002	7 3095	7 3274	7 3452
6 2909	6 3002	6 3186	6 3362
5 2814	5 2909	5 3095	5 3274
4 2724	4 2814	4 3002	4 3186
3 2572	3 2643	3 2909	3 3095
2 2461	2 2515	2 2724	2 2909
1 2359	1 2411	1 2572	1 2724
0 2309	0 2359	0 2461	0 2643
J 21 2078	J 21 2123	J 21 2215	
J 20 1847	J 20 1887	J 20 1969	
J 19 1616	J 19 1651	J 19 1723	
J 18 1385	J 18 1415	J 18 1477	
J 17 1155	J 17 1180	J 17 1231	
J 16 1155	J 16 1180		

HOOFDGROEP III

Niveaugroep IIIa	Niveaugroep IIIb	Niveaugroep IIIc	Niveaugroep IIId	Niveaugroep IIIe
schaal 5	schaal 6	schaal 7	schaal 8	schaal 9
(maandbedragen in guldens)				
U 15 3541	10 3716	10 4091	10 4662	
U 13 452	9 3630	9 3997	9 4569	
8 3362	8 3541	8 3900	8 4475	8 5356
7 3274	7 3452	7 3806	7 4381	7 5152
6 3186	6 3362	6 3716	6 4285	6 4945
5 3095	5 3274	5 3630	5 4190	5 4758
4 3002	4 3186	4 3541	4 4091	4 4569
3 2909	3 3095	3 3452	3 3997	3 4381
2 2724	2 2909	2 3274	2 3806	2 4190
1 2572	1 2724	1 3095	1 3630	1 3997
0 2461	0 2643	0 3002	0 3452	0 3806
J 21 2215				
J 20 1969				
J 19 1723				
J 18 1477				
J 17 1231				

HOOFDGROEP IV

Niveau-groep IVa	Niveau-groep IVb	Niveau-groep IVc	Niveau-groep IVd	Niveau-groep IVe	Niveau-groep IVf	Niveau-groep IVg
schaal 6	schaal 7	schaal 8	schaal 9	schaal 10	schaal 11	schaal 12
(maandbedragen in guldens)						
				12 5959		
				11 5762	11 6981	
10 3716	10 4091	10 4662		10 5564	10 6887	10 7973
9 3630	9 3997	9 4569		9 5356	9 6704	9 7852
8 3541	8 3900	8 4475	8 5356	8 5152	8 6521	8 7623
7 3452	7 3806	7 4381	7 5152	7 4945	7 6339	7 7439
6 3362	6 3716	6 4285	6 4945	6 4758	6 6156	6 7256
5 3274	5 3630	5 4190	5 4758	5 4569	5 5959	5 7073
4 3186	4 3541	4 4091	4 4569	4 4381	4 5762	4 6887
3 3095	3 3452	3 3997	3 4381	3 4190	3 5564	3 6704
2 2909	2 3274	2 3806	2 4190	2 3997	2 5356	2 6521
1 2724	1 3095	1 3630	1 3997	1 3806	1 5152	1 6339
0 2643	0 3002	0 3452	0 3806	0 3630	0 4945	0 6156

HOOFDGROEP V

Niveaugroep Va	Niveaugroep Vb	Niveaugroep Vc	Niveaugroep Vd	Niveaugroep Ve
schaal 10	schaal 11	schaal 12	schaal 13	schaal 14
(maandbedragen in guldens)				
12 5959				
11 5762	11 6981			
10 5564	10 6887	10 7973		
9 5356	9 6704	9 7852		9 9543
8 5152	8 6521	8 7623	8 8676	8 9287
7 4945	7 6339	7 7439	7 8548	7 9037
6 4758	6 6156	6 7256	6 8318	6 8795
5 4569	5 5959	5 7073	5 8088	5 8548
4 4381	4 5762	4 6887	4 852	4 8318
3 4190	3 5564	3 6704	3 7623	3 8088
2 3997	2 5356	2 6521	2 7439	2 7852
1 3806	1 5152	1 6339	1 7256	1 7623
0 3630	0 4945	0 6156	0 7073	0 7439

HOOFDGROEP VI

Niveaugroep Vla	Niveaugroep Vlb	Niveaugroep Vlc	Niveaugroep Vld
schaal 15	schaal 16	schaal 17	schaal 18
(maandbedragen in guldens)			
9 10497	9 11546	9 12700	9 13969
8 10169	8 11185	8 12303	8 13532
7 9851	7 10836	7 11918	7 13109
6 9543	6 10497	6 11546	6 12700
5 9287	5 10169	5 11185	5 12303
4 9037	4 9851	4 10836	4 11918
3 8795	3 9543	3 10497	3 11546
2 8548	2 9287	2 10169	2 11185
1 8318	1 9037	1 9851	1 10836
0 8088	0 8795	0 9543	0 10497

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Het bijgaande besluit bevat in hoofdzaak de formalisering van een aantal afspraken die met de centrales van overheidspersoneel zijn gemaakt in het overleg voor de sector burgerlijk rijkspersoneel ter zake van het arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsbeleid 1993.

Het betreft hier met name de volgende maatregelen:

- de salarisverhoging voor het burgerlijk rijkspersoneel per 1 april 1993 ter grootte van 1,8%;
- de toekenning met ingang van het jaar 1993 van een eindejaarsuitkering;
- de regeling van een zorgverlof bij calamiteiten ingaande 1 oktober 1993;
- het toekennen van een verblijfkostenvergoeding bij bepaalde reizen binnen de standplaats met ingang van 1 oktober 1993;
- de opneming in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) ingaande 1 januari 1994 van de beloningsregeling voor bezwarende werkomstandigheden (vuil en onaangenaam werk);
- aanpassing van de rechtspositie van BZB-deelnemers te rekenen van 1 juli 1993 in verband met het vervallen van de Wet op de Noodwachten op genoemde datum;
- de verlenging van de werkingsduur van het flankerend beleid van het SBK-R0 1991 tot 1 april 1995;
- de uitbreiding met ingang van 1 oktober 1993 van de regeling partiële arbeidsparticipatie voor senioren tot de deeltijders;
- de vervanging van de vergoeding over de uren dat opleiding wordt genoten ingevolge een leerarbeidsovereenkomst door een salaris met ingang van het schooljaar 1993/1994 en
- de formulering van het recht op deeltijdarbeid.

Deze maatregelen zijn bekend gemaakt bij dezerzijdse circulaire d.d. 27 september 1993, AD93/U683 (Staatscourant d.d. 6 oktober 1993, nr. 191).

In verband met het vorenstaande worden bij het bijgaande besluit het BBRA 1984, het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR), het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB), het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (ARSG), het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en twee andere ontslaguitkeringsregelingen, alsmede enkele andere rechtspositionele regelingen gewijzigd. Voorts worden bij dit besluit bepalingen gesteld met betrekking tot de berekening en uitbetaling van de eindejaarsuitkering over de jaren 1993 en 1994 aan het burgerlijk rijkspersoneel en enkele andere categorieën.

De wijzigingen van het ARAR, het AOB en het ARSG zijn nagenoeg gelijklopend. Zij worden daarom gezamenlijk toegelicht. Alsdan dient onder het begrip ambtenaar tevens te worden verstaan de werknemer in de zin van het AOB.

De kosten van dit pakket worden enerzijds gefinancierd door middel van de door het kabinet additioneel beschikbaar gestelde middelen en anderzijds door middel van een reallocatie van arbeidsvoorwaarden-gelden van de sector Rijk.

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat bij dit besluit (hoofdstuk IV, artikelen XXII en XXIII) ook een wijziging van het AOB en het ARSG wordt meegenomen in verband met het herstel van een omissie.

De salarisverhoging voor het burgerlijk rijkspersoneel ad 1,8% per 1 april 1993 (artikel I, onder E, G en H en de artikelen II tot en met IV)

Op 22 september 1993 werd met de ondertekening van de Overeenkomst arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsbeleid voor de sector rijkspersoneel (kontraktperiode 1-4-93 – 31-03-95) onder meer overeengekomen dat per 1 april 1993 en per 1 januari 1995 de salarissen van het burgerlijk rijkspersoneel worden verhoogd met respectievelijk 1,8% en 0,5% en dat met ingang van het jaar 1993 het burgerlijk rijkspersoneel een eindejaarsuitkering ontvangt van 0,3%.

In het bijgaande besluit wordt de salarisverhoging van 1 april 1993 ad 1,8% geformaliseerd voor het burgerlijk rijkspersoneel, alsmede de gebruikelijke aanpassing daaraan van de bezoldigingsbedragen van enkele bij wet bezoldigde functionarissen. De formalisering van de salarisverhoging van 1 januari 1995 vindt thans nog niet plaats. In de overeenkomst over het arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsbeleid voor de periode 1 april 1993 tot en met 31 maart 1995 is de volgende passage opgenomen: «Als de sociaal-economische situatie, waaronder begrepen de ontwikkelingen in de marktsector op grond van nieuw te sluiten contracten daar aanleiding toe geeft, zullen partijen in de loop van 1994 de onderhandelingen over de loonontwikkeling van het rijkspersoneel heropenen». Hoewel hiermee, geheel in de lijn met de wens van het kabinet, is ingezet op de zogenaamde nullijn voor het jaar 1994, is het niet opportuun thans met een formalisering van de salarisverhoging per 1 januari 1995 een voorschot te nemen op de verwachte uitkomst daarvan.

De eindejaarsuitkering met ingang van het jaar 1993 (artikel I, onder D, en de artikel V tot en met IX)

Bij genoemde overeenkomst is voorts afgesproken dat het burgerlijk rijkspersoneel met ingang van het jaar 1993 aanspraak heeft op een eindejaarsuitkering ter grootte van 0,3% van het (jaar)salaris. Deze uitkering wordt beschouwd als een eerste stap naar een eindejaarsuitkering van grotere omvang. De aanspraak op deze uitkering wordt neergelegd in een nieuw artikel 20a van het BBRA 1984. Het is de bedoeling dat de aanspraak op de uitkering maandelijks wordt opgebouwd en dat de uitbetaling jaarlijks in de maand december zal plaatsvinden. Dit opbouwsysteem sluit aan bij de systematiek van de vakantie-uitkering, en heeft als gevolg dat alsdan ook afrekening bij tussentijds ontslag kan plaatsvinden.

In het overleg met de centrales is evenwel overeengekomen dat de eerste uitbetaling met het oog op de koopkrachtontwikkeling van het rijkspersoneel zal plaatsvinden in de maand januari 1994. Ook is overeengekomen dat voor de uitkering over 1993 als berekeningsbasis zal gelden het feitelijk genoten salaris over de maand november 1993, herleid tot een jaarsalaris. Voorts geldt conform de overeenkomst met de centrales, dat aangezien bedoeld opbouwsysteem eerst met ingang van 1995 in de geautomatiseerde salarisadministratie kan worden ingevoerd ook voor de uitkering over 1994 het peilmaandsysteem zal worden gehanteerd (peilmaand november 1994; uitbetaling in december 1994). De nadere regels ten aanzien van de eindejaarsuitkeringen over 1993 en 1994 zijn opgenomen in paragraaf II van het bijgaande besluit. Daarbij worden deze uitkeringen eveneens toegekend aan enkele andere categorieën van overheidspersoneel, die de salarisontwikkeling van het burgerlijk rijkspersoneel volgen.

De regeling van een zorgverlof bij calamiteiten (artikel XIII, onder C; artikel XIV, onder C; artikel XV, onder C)

In het ARAR, het AOB en het ARSG wordt thans een expliciet artikel opgenomen op grond waarvan de ambtenaar bij calamiteiten recht heeft op zogenaamd zorgverlof met behoud van de volle bezoldiging. Dit verlof is uitsluitend bedoeld voor de situaties die voldoen aan de in genoemde artikelen opgenomen criteria. In andere dan de daarbij bedoelde situaties heeft het bevoegd gezag reeds de mogelijkheid om na afweging van het belang van de dienst en het belang van de ambtenaar buitengewoon verlof te verlenen, bijvoorbeeld op grond van artikel 33d, eerste lid, onderdeel d, of artikel 33e van het ARAR.

Het toekennen van een verblijfkostenvergoeding bij bepaalde reizen binnen de standplaats (artikel XVIII)

In het Reisbesluit binnenland zoals dat op 1 april 1993 in werking is getreden, is onder artikel 13, tweede lid, onder meer bepaald dat voor een dienstreis binnen de standplaats geen aanspraak bestaat op een vergoeding wegens verblijfkosten. Er is daarbij vanuit gegaan dat de afstand tussen de plaats van tewerkstelling en het reisdoel dan normaliter zodanig is dat voor de betrokkene de mogelijkheid bestaat een eventuele maaltijd op de plaats van tewerkstelling te nuttigen.

Naar is gebleken zijn de afstanden die bij dienstreizen binnen de standplaats worden afgelegd echter nogal eens zo groot dat redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat de betrokkene voor het nuttigen van een maaltijd terugkeert naar de plaats van tewerkstelling.

In verband hiermede wordt met dit besluit artikel 13, tweede lid, zodanig gewijzigd dat te rekenen vanaf 1 oktober 1993 ook bij dienstreizen binnen de standplaats, onder dezelfde voorwaarden als bij dienstreizen buiten de standplaats, aanspraak bestaat op vergoeding wegens verblijfkosten, mits de reisbestemming minimaal één kilometer van de plaats van tewerkstelling verwijderd is.

De beloningsregeling voor bezwarende werkomstandigheden (artikel I, onder B, C en F)

Begin jaren tachtig kwam de beloning van vuil en onaangenaam werk sterk in de belangstelling te staan. Voor de minister van Binnenlandse Zaken was dit aanleiding om de bij de overheid op dit terrein bestaande vergoedingsregelingen te inventariseren. Vervolgens zijn er voorstellen geformuleerd gericht op een betere beloning van vuil en onaangenaam werk.

In 1986 zijn bij circulaire van 11 augustus 1986, nr AB86/U972, voorlopige richtlijnen voor de beloning van incidentele bezwarende omstandigheden bij de rijksoverheid van kracht geworden.

Bij de invoering van de voorlopige richtlijnen is de afspraak gemaakt de richtlijnen na een aantal jaren te evalueren.

In 1992 is een evaluatieonderzoek naar de voorlopige richtlijnen inzake bezwarende omstandigheden bij de rijksoverheid verricht. In december 1992 is het rapport «Evaluatie-onderzoek Beloning bezwarende omstandigheden bij de rijksoverheid» verschenen.

Het evaluatieonderzoek heeft geleid tot een aantal belangwekkende conclusies en aanbevelingen:

a. De voorlopige richtlijnen zijn in aanzienlijke mate richtinggevend geweest voor de huidige toeslagregelingen voor bezwarende werkomstandigheden.

b. Op enkele punten is van de richtlijnen afgeweken of een eigen invulling aan de richtlijnen gegeven.

De vergoedingen worden gegeven voor structurele bezwarende omstandigheden, terwijl op basis van de richtlijnen de vergoedingen beperkt dienen te worden tot incidentele inconveniënten.

Een aanbeveling is dan ook om de regeling ook van toepassing te laten zijn op de structurele bezwarende omstandigheden. Dit zou bewerkstelligd kunnen worden door een nieuwe definitie van de voor een toeslag in aanmerking komende bezwarende omstandigheden. Dit sluit ook aan bij de huidige aanpassing van het functiewaarderingssysteem waarbij de inconveniënten uit de «Algemene Karakteristieken» van het rijksfunctiewaarderingssysteem worden verwijderd.

Het hanteren van een vaste maandelijks vergoeding op basis van inschatting van het gemiddeld aantal uren dat onder bezwarende omstandigheden wordt gewerkt.

Een aanbeveling is dan ook om de uurregistratie uit efficiëncy-overwegingen te vervangen door een vaste maandelijks toeslag.

c. In de departementale regelingen wordt niet afgeweken van de 8 typen van de in de richtlijnen opgenomen bezwarende omstandigheden en de korte omschrijvingen daarvan.

De korte omschrijvingen van de 8 typen bezwarende omstandigheden hebben binnen sommige departementen geleid tot discussie en (soms) ongelijke behandeling. Ter ondervanging van dit probleem wordt het hanteren van functielijsten aanbevolen.

d. Uit een globale inventarisatie van de beloning van bezwarende omstandigheden buiten de rijksoverheid blijkt dat de toeslagregelingen in het algemeen worden gekenmerkt door:

- een expliciete nadruk op het zoveel mogelijk terugdringen van bezwarende omstandigheden;
- een specifieke werkings sfeer voor een beperkt aantal fysiek bezwarende omstandigheden;
- het ontbreken van het onderscheid tussen incidentele en structurele bezwarende omstandigheden;
- een in het algemeen weinig van in de voorlopige richtlijnen gehanteerde bedragen afwijkende toeslaghoogte.

e. Verder leeft de verwachting dat onder invloed van de huidige en toekomstige Arbo-wetgeving het bestaan en de beloning van bezwarende omstandigheden onder steeds grotere druk zullen komen te staan. Het is derhalve de trend om de huidige toeslagregelingen te herzien of af te bouwen.

De conclusies en aanbevelingen welke uit deze rapportage voortvloeien geven mij derhalve aanleiding tot een herziening van de regelingen inzake de beloning van bezwarende omstandigheden.

Hierbij wil ik echter benadrukken dat de Arbeidsomstandighedenwet allereerst aan de werkgever de zorg opdraagt voor het scheppen van optimale arbeidsomstandigheden. Dit houdt in dat het werken onder bezwarende omstandigheden zoveel mogelijk dient te worden voorkomen of geminimaliseerd, en niet te worden afgekocht door middel van een toelage. Echter in de gevallen dat aan de functie bezwarende omstandigheden verbonden blijven, welke niet kunnen worden vermeden, is het redelijk en verdedigbaar dat een toelage wordt gegeven.

Bovendien is door de intrekking van het koninklijk besluit van 27 juli 1950, houdende nadere regeling van de aan de hoofden der Ministeriële Departementen verleende bevoegdheid tot toekenning van subsidiën, bijdragen, vergoedingen, schadeloosstellingen en gratificatiën (K320) de formele grondslag voor de voorlopige richtlijnen en de daarop gebaseerde departementale regelingen met terugwerkende kracht tot 1 januari 1991 komen te vervallen.

Vanaf 1 januari 1991 heeft artikel 17 van de Comptabiliteitswet als grondslag voor de op genoemd besluit van 27 juli 1950 gebaseerde

regelingen gediend. Thans is er voor gekozen om de aanspraken in specifieke regelgeving neer te leggen. Onderhavig besluit voorziet hierin en zal per 1 januari 1994 in werking treden.

Aangezien het verrichten van arbeid onder bezwarende omstandigheden moet worden beschouwd als een inconveniënt waarvoor een toelage moet worden gegeven, is het logisch dat de regeling van de beloning van bezwarende omstandigheden wordt opgenomen in hoofdstuk III van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

Aanpassing van de rechtspositie van BZB-deelnemers in verband met het vervallen van de Wet op de Noodwachten (artikel I, onder A; artikel XIII, onder D; artikel XIV, onder D en artikel XV, onder D)

In het onderhavige besluit worden een aantal rechtspositieregelingen voor het rijkspersoneel aangepast in verband met de intrekking van de Wet op de noodwachten per 1 juli 1993

De verlenging van de werkingsduur van het flankerend beleid van het SBK-RO 1991 (artikelen XVI en XVII)

Het huidige flankerend sociaal beleid bij reorganisaties, bestaande uit het Sociaal beleidskader rijksoverheid 1991, de wachtgeld-vutregeling en de wachtgeld-vutgarantie, geldt voor de periode van 1 januari 1991 tot 1 januari 1995. Op verzoek van de centrales van overheidspersoneel is besloten de duur van het flankerend beleid te koppelen aan de looptijd van de op 22 september 1993 gesloten overeenkomst inzake arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsbeleid voor de sector rijkspersoneel. Dit betekent een verlenging van het flankerend beleid tot 1 april 1995. De onderhavige artikelen strekken tot formalisering van deze verlenging voor het SBK-RO 1991 en de wachtgeldvut-regeling. Aangezien de wachtgeld-vutgarantie niet in regelgeving is neergelegd wordt de verlenging van deze garantie evenmin in regelgeving neergelegd.

De uitbreiding van de PAS-regeling tot deeltijdwerkers (artikel XIII, onder A; artikel XIV, onder A en artikel XV, onder A)

De huidige regeling voor partiële arbeidsparticipatie voor senioren (PAS) is voor bepaalde groepen deeltijdwerkers niet toegankelijk. Het gaat hier om de deeltijdwerkers van 57 en ouder met een werktijd tot 32 uur en om de deeltijdwerkers van 61 jaar en ouder met een werktijd tot 24 uur. In bijgaand besluit wordt thans geregeld dat ook deze groepen vanaf 1 oktober 1993 aan de PAS kunnen deelnemen door hun werktijd relatief in dezelfde mate te verminderen als een volle-tijd-werker tegen inlevering van 5% c.q. 10% van hun deeltijdsalaris.

Vervanging van de vergoeding over de opleidingsuren door een salaris (artikelen XIX en XX)

Ambtenaren die in dienst zijn genomen voor het volgen van een opleiding, op wie van toepassing zijn de Rechtspositieregeling voor deelnemers aan opleidingen in het kader van het leerlingwezen of de Rechtspositieregeling voor deelnemers aan initiële opleidingen, ontvangen thans over de opleidingsuren niet een salaris maar een vergoeding van onderscheidenlijk f 30,00 of 33,00 per dag. In meergenoemde overeenkomst met de centrales van overheidspersoneel is afgesproken dat zij met ingang van het schooljaar 1993/1994 (te weten met ingang van 1 augustus 1993) in plaats van die vergoeding een salaris in de zin van het BBRA 1984 zullen ontvangen. In verband daarmee

worden bij bijgaand besluit de genoemde rechtspositieregelingen in die zin gewijzigd. Opgemerkt zij dat deze regelingen te zijner tijd nog zullen worden gewijzigd in verband met de intrekking van het Arbeidsovereenkomstenbesluit per 1 januari 1995 (artikel X van het koninklijk besluit van 24 februari 1993, Stb. 143). Zoals bekend, vindt indienstneming op arbeidsovereenkomst thans al niet meer plaats.

Het recht op deeltijdarbeid (artikel XIII, onder B; artikel XIV, onder B en artikel XV, onder B)

Tenslotte wordt bij bijgaand besluit de afspraak met betrekking tot de invoering van een geclausuleerd recht op deeltijdarbeid geformaliseerd.

Deeltijdarbeid is in velerlei opzichten van belang. Zo is deeltijd een belangrijk instrument in het kader van herverdeling van de beschikbare werkgelegenheid en kan het van veel betekenis zijn bij de vergroting van de arbeidsparticipatie van vrouwen. Bovendien kan deeltijdarbeid voor veel mensen die door welke oorzaak ook geen volledige dagtaak kunnen of willen verrichten, deelname aan het arbeidsproces mogelijk maken. Voor anderen die nu volledig aan het arbeidsproces deelnemen opent deeltijdarbeid de mogelijkheid meer deel te nemen aan gezinstaken en andere maatschappelijke activiteiten.

Bovendien past een toename van deeltijdarbeid binnen de huidige trend van flexibilisering van arbeids- en arbeidstijdpatronen.

Invoering van een recht op deeltijdarbeid in het ARAR, het AOB en het ARSG kan hieraan een positieve bijdrage leveren. Het zal leiden tot meer bekendheid van de mogelijkheid om in deeltijd te gaan werken, waarvan een positieve stimulans uitgaat voor de bevordering van deeltijdarbeid.

Bovendien is het opnemen van een recht op deeltijdarbeid in de desbetreffende rechtspositionele regelingen uit het oogpunt van duidelijkheid en inzichtelijkheid van de rechtspositie voor de ambtenaar gewenst.

In verband met de belangen van de arbeidsorganisatie, bijvoorbeeld de beheersbaarheid van de organisatie en het behoud van kwaliteit en kwantiteit van de dienstverlening, en de belangen van andere personeelsleden is het niet gewenst dat het recht op deeltijdarbeid in alle gevallen en op iedere gewenste wijze kan worden uitgeoefend. Voorkomen zal moeten worden dat uitoefening ervan tot onevenredig grote bezwaren voor anderen of de dienst zou leiden. Het bevoegde gezag zal daarom de mogelijkheid moeten behouden om in voorkomende gevallen een aanvraag af te wijzen.

Op zo'n afwijzing staat beroep open bij de rechter; een afwijzing zal dan ook met goede argumenten onderbouwd moeten zijn.

Het geclausuleerde recht op deeltijdarbeid wordt door middel van deze artikelen in onderscheidenlijk het ARAR, het AOB en het ARSG neergelegd.

Dit brengt echter met zich mee dat het bevoegde gezag niet alleen kan volstaan met een deugdelijke motivering voor de afwijzing van het verzoek van de ambtenaar om in deeltijd te gaan werken, maar dat het bevoegde gezag eveneens zal moeten aangeven welke stappen het zal ondernemen opdat alsnog aan het verzoek van de ambtenaar kan worden voldaan dan wel indien dit niet mogelijk is mee te werken aan het vinden van een passende functie elders binnen de organisatie waarin wel in deeltijd kan worden gewerkt.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I, onder A

Deze wijziging van artikel 1, tweede lid, onder b, van het BBRA 1984 houdt verband met het vervallen van de Wet op de Noodwachten. Verwezen zij naar de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen XIII, onder D, XIV, onder D en XV, onder D.

Artikel I, onder B, C en F

Bij de voor de toelage in aanmerking komende bezwarende omstandigheden wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen incidenteel en structureel bezwarende omstandigheden. Hiermee wordt aangesloten bij de huidige praktijk dat de toelagen voor het werken onder bezwarende omstandigheden worden gegeven voor structurele bezwarende omstandigheden.

Bovendien wordt op deze wijze bereikt dat de aanwezigheid van bezwarende omstandigheden duidelijk zichtbaar en herkenbaar tot uitdrukking wordt gebracht, hetgeen van belang is voor het Arbo-beleid.

In het eerste lid wordt bepaald dat de ambtenaar aanspraak heeft op een vaste toelage per maand indien er aan twee voorwaarden is voldaan. De ambtenaar dient nu en dan, dan wel regelmatig of voortdurend zijn werkzaamheden te verrichten onder bezwarende omstandigheden en de functie dient op een door het bevoegd gezag vast te stellen functielijst voor te komen.

Uit de omschrijving van de typen bezwarende omstandigheden volgt dat psychische factoren er niet onder vallen. Dit is begrijpelijk, aangezien psychische factoren in de vorm van kennis, verantwoordelijkheid en overlegvaardigheid in de functiewaardering worden meegenomen.

De omschrijvingen van de typen bezwarende omstandigheden zijn uit de voorlopige richtlijnen overgenomen. Hiervoor is gekozen omdat deze in combinatie met een functielijst goed blijken te voldoen.

Een voordeel van het werken met functielijsten is dat het bevoegd gezag zich elk jaar opnieuw dient af te vragen in welke functies (nog) onder bezwarende omstandigheden arbeid wordt verricht, en derhalve nog in aanmerking (blijven) komen voor plaatsing op de functielijst. Een dergelijke periodieke herbezinning ten aanzien van de vraag in welke functies nog onder bezwarende omstandigheden arbeid wordt verricht, past in het te voeren Arbo-beleid.

Voor de vaststelling van de hoogte van de toelage is ter wille van de eenvoud en duidelijkheid, alsmede ter voorkoming van verregaande verfijning gekozen voor de indeling in de categorieën: nu en dan, regelmatig en voortdurend gekoppeld aan het aantal typen van bezwarende omstandigheden waaronder de arbeid dient te worden verricht.

De berekeningsgrondslag wordt gevormd door het maximumsalaris van schaal 7 van het BBRA 1984. Hiermee wordt aangesloten bij de maximumberekeningsgrondslag voor de toelage onregelmatige dienst en de toelage voor bereikbaarheids- en beschikbaarheidsdiensten, welke in artikel 17 en 18a van hoofdstuk III van het BBRA 1984 zijn opgenomen. In tegenstelling tot de op basis van artikel 17 en 18a van het BBRA 1984 toegekende toelagen wordt de toelage voor bezwarende omstandigheden altijd berekend over het maximum van salarisschaal 7. Hiervoor is gekozen omdat het verrichten van arbeid onder bezwarende omstandigheden voor alle ambtenaren even bezwarend zal zijn.

Bovendien is voor de in het vierde lid neergelegde systematiek gekozen, omdat daardoor de hoogte van de toelage gemiddeld genomen nagenoeg overeenkomt met de hoogte van de huidige toelagen. Dit strookt met de aanbeveling om gezien de huidige maatschappelijke opvattingen en de

ontwikkelingen op het gebied van de Arbo-wetgeving ten aanzien van dit onderwerp de huidige bedragen en de beschikbare budgetten voor de beloning van de bezwarende omstandigheden niet te verhogen.

Verder wordt hierdoor voorkomen dat de hoogte van de vergoeding in vergelijking met de vergoedingen in andere sectoren uit de pas gaat lopen.

Tenslotte zij opgemerkt dat conform de aanbeveling van het in het algemene gedeelte van de toelichting genoemde rapport «Evaluatie-onderzoek Beloning bezwarende omstandigheden bij de rijksoverheid» uit efficiëncy-overwegingen is gekozen voor een vaste maandelijksse toelage.

In het zesde lid wordt het bevoegd gezag de bevoegdheid gegeven om in bijzondere gevallen een aanvullende of afwijkende regeling te treffen. Deze bepaling is vooral bedoeld voor het kunnen treffen van een bijzondere regeling voor groepen van personen.

Op grond van het zevende lid heeft het bevoegd gezag tenslotte nog de bevoegdheid om ook voor de gevallen waarin incidenteel onder bezwarende omstandigheden moet worden gewerkt een vergoeding toe te kennen. Het ligt voor de hand dat voor de berekening van zo'n vergoeding – welke overigens niet een vast maandelijks bedrag zal zijn – de bepalingen van dit artikel richtsnoer zijn. Krachtens de voorgestelde aanvulling van artikel 25, eerste lid, is voor een dergelijke bijzondere regeling de medewerking van de Minister van Binnenlandse Zaken nodig.

Met betrekking tot de consequenties voor de toelage ingeval van ziekte, ontslag met recht op wachtgeld, pensionering etc. geldt het volgende: De toelage is opgenomen in Hoofdstuk III van het BBRA 1984. De toelage wordt derhalve gerekend tot de bezoldiging in de zin van het BBRA en het ARAR. Dit brengt mee dat in geval van ziekte aanspraak bestaat op doorbetaling van de toelage.

De toelage wordt eveneens gerekend tot bezoldiging in de zin van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 respectievelijk de Uitkeringsregeling 1966, de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag, de VUT-wet en vormt eveneens ambtelijk inkomen in de zin van de Abp-wet. De toelage telt dus mee bij de berekening van de hoogte van de op basis van deze regelingen te verlenen uitkeringen.

Artikel I, onder D

In het nieuwe artikel 20a van het BBRA 1984 wordt de (structurele) aanspraak van de ambtenaar geregeld op een jaarlijkse eindejaarsuitkering. Opgemerkt zij, dat de eindejaarsuitkering, gelet op de daarvoor gegeven definitie in artikel 2 van het BBRA 1984, niet wordt gerekend tot de bezoldiging in de zin van het BBRA 1984. De eindejaarsuitkering maakt wel deel uit van het begrip ambtelijk inkomen in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

Voorts is het de bedoeling dat de eindejaarsuitkering deel zal uitmaken van de berekeningsbasis van het wachtgeld en andere ambtelijke ontslaguitkeringsregelingen. De daarvoor nodige voorzieningen worden getroffen bij de artikelen X, XI en XII (Hoofdstuk I, paragraaf III) van dit besluit.

Artikel I, onder E, G en H; artikelen II tot en met IV

Met name deze artikelen hebben betrekking op de salarisverhoging van 1,8% per 1 april 1993. Bij onderdeel E van artikel I vindt de aanpassing daaraan plaats van het minimumbedrag van de vakantieuitkering. Artikel III strekt ertoe de salarisschalen 1 tot en met 5, die zijn opgenomen in artikel II, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 augustus 1988, houdende wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambte-

naren 1984 in verband met verhoging leeftijdsgrens volwassenensalaris en wijziging staffeling jeugdsalarissen (Stb. 401) per 1 april 1993 aan te passen aan de salarisverhoging van 1,8%. Opgemerkt zij dat deze aanpassing thans vermoedelijk voor de laatste keer plaatsvindt, omdat mag worden verondersteld dat na 1 september 1993 geen belanghebbenden meer aanwezig zullen zijn met aanspraak op een bezoldiging volgens één van genoemde salarisschalen. De salariswijziging van 1 april 1993 draagt een algemeen karakter. In verband daarmee worden in artikel IV, tweede en derde lid, de bezoldigingsbedragen van de vice-president van de Raad van State en de staatsraden, van de president en de overige leden van de Algemene Rekenkamer en van de Nationale ombudsman en de substituut-ombudsman aan die wijziging aangepast. Daarbij worden, thans voor de eerste keer, ook de bezoldigingsbedragen aangepast zoals die in de Wet rechtspositie ministers en staatssecretarissen zijn neergelegd. Voorheen was de bezoldiging van de ministers en de staatssecretarissen geregeld in het BBRA 1984.

Artikel V en IX

Om te bereiken dat de eindejaarsuitkering een rol speelt bij de vaststelling van de non-activiteitswedde in de zin van de Non-activiteitswet, dan wel van de daarvoor in de plaats tredende Wet Incompatibeleiten Staten-Generaal en Europees Parlement, zijn deze artikelen opgenomen.

Hoofdstuk I, paragraaf II (artikelen VI tot en met IX)

Aangezien in overeenstemming met de gesloten overeenkomst met de centrales bij de uitbetaling van de eindejaarsuitkeringen over de jaren 1993 en 1994 niet het jaarsalaris over 1993 onderscheidenlijk 1994 als berekeningsbasis zal worden gebruikt, maar de berekening zal plaatsvinden op basis van een peilmaand-systeem (te weten peilmaand is de maand november van het betreffende jaar), worden daarvoor bijzondere regels gesteld. Deze regels stemmen overeen met het daaromtrent bepaalde in punt 1.2.1 tot en met 1.2.5 van de circulaire van 27 september 1993, AD93/U683 (Staatscourant 6 oktober 1993, nr. 191) en in onderdeel B van de circulaire van 23 december 1993, AB93/U952 (Staatscourant 30 december 1993, nr. 252). Aangezien voor de leden van gedeputeerde staten de eindejaarsuitkering met ingang van 1994 in de voor hen van toepassing zijnde rechtspositieregeling (Rechtspositiebesluit gedeputeerden) wordt neergelegd, worden voor hen de nadere regels in paragraaf II beperkt tot de uitkering over 1993.

Hoofdstuk I, paragraaf III (artikelen X tot en met XII)

Deze wijzigingen van onderscheidenlijk het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966 en de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag strekken ertoe de eindejaarsuitkering bedoeld in artikel 20a van het BBRA 1984 deel te laten uitmaken van de berekeningsbasis voor het wachtgeld en de uitkeringen in de zin van die regelingen.

Volledigheidshalve zij nog verwezen naar de toelichting hiervoor bij artikel I, onder D. Opgemerkt zij, dat de eindejaarsuitkering ook deel zal uitmaken van de berekeningsbasis van de VUT-uitkering. In verband daarmee zal een wijziging van de VUT-wet worden bevorderd.

Artikelen XIII, onder A, XIV, onder A en XV, onder A

Met deze wijziging in de PAS-regeling wordt het mogelijk gemaakt dat ook deeltijders, die tot op heden op grond van de omvang van hun

aanstelling van deelname aan de PAS uitgesloten waren, aan de PAS-regeling kunnen deelnemen.

Per 1 oktober kunnen alle ambtenaren die aan de, overigens ongewijzigde, voorwaarden voldoen hun werktijd terugbrengen met 15,8% vanaf 57 jaar en met 36,8% vanaf 61 jaar. De resterende uren worden afgerond naar boven op hele uren. Indien het eerste cijfer achter de komma van de uitkomst van de werktijdvermindering gelijk is aan nul, dan worden de resterende uren naar beneden afgerond. Dit laatste is bijvoorbeeld het geval bij een ambtenaar die een verzoek heeft ingediend om zijn oorspronkelijke werktijd van 25 uur met 15,8% te verminderen. Zijn werktijd zou dan uitkomen op 21,05 uur. Dit wordt afgerond op 21 uur.

Onderkend dient te worden dat de werktijd van de bestaande groep deeltijdwerkers die reeds aan de PAS deelnemen, als gevolg van de wijziging in de PAS-regelgeving in vrijwel alle gevallen zal wijzigen. Immers, de teruggebrachte werktijd wordt niet meer in alle gevallen op 32 of 24 uur per week vastgesteld, maar wordt gerelateerd aan het aantal uren dat betrokkene oorspronkelijk werkte.

In onderstaand schema worden de effecten weergegeven.

Oorspronkelijke werktijd:	PAS bij 57 jaar:	PAS bij 61 jaar:
38 uur	32 uur	24 of 32 uur
37 uur	32 uur	24 of 32 uur
36 uur	31 uur	23 of 31 uur
35 uur	30 uur	23 of 30 uur
34 uur	29 uur	22 of 29 uur
33 uur	28 uur	21 of 28 uur
32 uur	27 uur	21 of 27 uur
31 uur	27 uur	20 of 27 uur
30 uur	26 uur	19 of 26 uur
29 uur	25 uur	19 of 25 uur
28 uur	24 uur	18 of 24 uur
27 uur	23 uur	17 of 23 uur
26 uur	22 uur	17 of 22 uur
25 uur	21 uur	16 of 21 uur
24 uur	21 uur	16 of 21 uur
23 uur	20 uur	15 of 20 uur
22 uur	19 uur	14 of 19 uur
21 uur	18 uur	14 of 18 uur
20 uur	17 uur	13 of 17 uur
19 uur	16 uur	12 of 16 uur
18 uur	16 uur	12 of 16 uur
17 uur	15 uur	11 of 15 uur
16 uur	14 uur	11 of 14 uur
15 uur	13 uur	10 of 13 uur
14 uur	12 uur	9 of 12 uur
13 uur	11 uur	9 of 11 uur
12 uur	11 uur	8 of 11 uur
11 uur	10 uur	7 of 10 uur
10 uur	9 uur	7 of 9 uur
9 uur	8 uur	6 of 8 uur
8 uur	7 uur	5 of 7 uur
7 uur	6 uur	5 of 6 uur
6 uur	5 uur	4 of 5 uur
5 uur	5 uur	4 of 5 uur
4 uur	4 uur	3 of 4 uur
3 uur	3 uur	2 of 3 uur
2 uur	2 uur	2 uur

Oorspronkelijke werktijd:	PAS bij 57 jaar:	PAS bij 61 jaar:
1 uur	1 uur	1 uur.

Artikel XIII, onder C, XIV, onder C en XV, onder C

Deze artikelen strekken ertoe om de ambtenaar bij bepaalde calamiteiten recht te geven op verlof. De invoering van deze bijzondere vorm van buitengewoon verlof, het zogenaamde zorgverlof bij calamiteiten, houdt verband met een aantal maatschappelijke ontwikkelingen zoals bijvoorbeeld het toenemend aantal relaties waarin sprake is van twee werkende partners met kinderen.

In de periode voorafgaand aan de invoering van deze artikelen diende de ambtenaar in situaties zoals bedoeld in deze artikelen het bevoegd gezag om verlof te vragen. Hoewel dit in de praktijk zelden tot problemen leidde waren de centrales van overheidspersoneel van mening dat er in dergelijke situaties sprake behoort te zijn van een ongeclausuleerd recht van de ambtenaar. Daarom is thans bepaald dat indien aan bepaalde in het artikel genoemde voorwaarden is voldaan, de ambtenaar zonder meer recht heeft op buitengewoon verlof. De ambtenaar behoeft het bevoegd gezag slechts vooraf te informeren. Het bevoegd gezag kan het verlof niet weigeren op grond van het dienstbelang.

Eén van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan is geformuleerd in het tweede lid: er dient sprake te zijn van een noodsituatie. Daarmee wordt bedoeld dat er sprake moet zijn van een situatie waarbij op dat moment redelijkerwijs geen andere oplossing voorhanden is en het derhalve noodzakelijk is dat de ambtenaar de verzorging op zich neemt. Het verlof dient als eerste opvang en voor het zoeken naar andere oplossingen voor de langere termijn en is daarom beperkt tot maximaal 8 uur (derde lid).

Indien binnen dat tijdsbestek geen oplossing is gevonden, kan een beroep worden gedaan op de overige bepalingen inzake buitengewoon verlof (bijvoorbeeld artikel 33, eerste lid, onderdeel d, of artikel 33e). In die gevallen kan het bevoegd gezag bij zijn beslissing omtrent het verlenen van verlof een afweging maken tussen het belang van de ambtenaar en het belang van de dienst.

Artikel XIII, onder D, XIV, onder D en XV, onder D

De Wet op de Noodwachten (Won) is in verband met de inwerking-treding van de Wet rechtspositionele voorzieningen rampbestrijders (Wrvr) per 1 juli 1993 ingetrokken. Met deze intrekking vervallen onder meer de uitkeringen krachtens titel III van deze wet. Een van die uitkeringen betreft die voor invaliditeit.

Op grond van de overgangsbepaling (artikel 47) in de Wrvr worden de bestaande Won-uitkeringen omgezet in een uitkering overeenkomstig de Wrvr, vermeerderd – in voorkomend geval – met een aanvulling, zijnde het verschil van de Won-uitkering en de Wrvr-uitkering. De genoemde overgangsbepaling is van toepassing op degenen, die

a. de dag voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van de Wrvr (1 juli 1993) aanspraak hebben op een uitkering krachtens de Won, dan wel

b. binnen een jaar na de datum van inwerkingtreding van de Wrvr een verzoek om toekenning van een in de Won genoemde uitkering hebben ingediend.

Ook ambtenaren, die deelnemen aan de bedrijfszelfbescherming, hebben op grond van het Besluit toepassing titel III Wet op de

noodwachten op B.Z.B.-personeel onder meer aanspraak op die invaliditeitsuitkering. Bij de bezoldiging of uitkering wegens ziekte na beëindiging van het dienstverband van de gewezen ambtenaar wordt, zoals onder meer bepaald in artikel 42, vierde en achtste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement met die invaliditeitsuitkering rekening gehouden.

In verband met het vervallen daarvan en gelet op de genoemde overgangsbepaling worden de desbetreffende bepalingen, als aangegeven in de artikelen XII, onder D, XIV, onder D en XV, I onder D van het onderhavige besluit, hieraan aangepast.

In verband met de intrekking van de Wet op de noodwachten is een technische aanpassing in het BBRA 1984 nodig. Artikel I, onder A, voorziet hierin.

Hoofdstuk III, paragraaf III (artikelen XIX en XX)

In de twee voor het rijkspersoneel van toepassing zijnde rechtspositieregelingen voor deelnemers aan opleidingen (onderscheidenlijk de opleidingen in het kader van het leerlingwezen en de initiële opleidingen) wordt thans bepaald dat deze personeelsleden met ingang van 1 augustus 1993 over de uren dat de opleiding wordt gevolgd in plaats van een vergoeding van respectievelijk f 30,00 en f 33,00 per dag een salaris in de zin van het BBRA 1984 zullen genieten. De artikelen die verwijzen naar deze thans vervallen vergoeding zijn daarbij geschrapt. Nu ook over de opleidingsuren salaris wordt betaald, is het zuiverder om in de akte van aanstelling of de arbeidsovereenkomst niet meer de uren van het dienstverband te specificeren, maar daarin het totaal aantal uren van het dienstverband te vermelden. Daarnaast dient dan aan betrokkene schriftelijk te worden meegedeeld hoeveel uren van het dienstverband zijn bestemd voor het volgen van de opleiding. De artikelen 4 van de twee rechtspositieregelingen worden in verband hiermee gewijzigd. Deze nieuwe redactie dient er in voorkomend geval ook toe te leiden dat de akten van aanstelling en de arbeidsovereenkomsten die op 1 augustus 1993 reeds golden, worden aangepast. Opgemerkt zij, dat de in de aanstellingsakte of arbeidsovereenkomst vermelde uren van het dienstverband de formele werktijd betreffen, aan de hand waarvan bijvoorbeeld de opbouw van het vakantieverlof wordt bepaald.

Hoofdstuk III, paragraaf IV

In de omschrijving van het begrip «berekeningbasis» in het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijkspersoneel (BBEER) is aangegeven dat de toelagen, bedoeld in de artikelen 17, 18 en 18a van het BBRA 1984 daar niet toe worden gerekend. Dat dient ook het geval te zijn ten aanzien van de bij dit besluit in het leven geroepen toelage van artikel 17b van het BBRA 1984, alsmede (alsnog) ten aanzien van de bij koninklijk besluit van 24 februari 1993, Stb. 143, ingevoerde toelage van artikel 17a van het BBRA 1984. Artikel XXI, onder A, voorziet hierin.

Artikel XXI, onder B, betreft eveneens een wijziging van het BBEER.

In artikel 2, eerste lid, van dat besluit wordt bepaald dat de belanghebbende voor het van rijkswege verstrekte genot van kost en inwoning een bedrag aan het Rijk verschuldigd is. Daarbij wordt een uitzondering gemaakt voor dienstreizen als bedoeld in artikel 7, zevende lid, van het Reisbesluit 1971. Dit zevende lid voorziet in de situatie dat tijdens de dienstreis gelegenheid bestaat voeding of nachtverblijf van overheidswege te ontvangen. Met de inwerkingtreding van het Reisbesluit binnenland per 1 april 1993 is het Reisbesluit 1971 echter niet meer van toepassing ten aanzien van dienstreizen binnen Nederland. In verband hiermee wordt artikel 2, eerste lid, van het BBEER zodanig aangepast, dat

ook in de toekomst wordt uitgesloten dat bij dienstreizen binnen Nederland tijdens welke de gelegenheid bestaat voeding of nachtverblijf van overheidswege te ontvangen, de belanghebbende voor de respectievelijke verstrekkingen een bedrag op grond van het BBEBR verschuldigd zou zijn.

Hoofdstuk IV (artikelen XXII en XXIII)

Bij dit hoofdstuk wordt een omissie hersteld in het AOB en het ARSG. Deze omissie ontstond bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1993, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Arbeidsovereenkomstenbesluit, het Ambtenarenreglement Staten-Generaal, het Besluit inlichtingen justitiële documentatie, alsmede van het Besluit van 13 oktober 1992 (Stb. 565) in verband met het antecedenten- en veiligheidsonderzoek (Stb. 595). Met hoofdstuk IV wordt bereikt dat de artikelen 7c van het AOB en 9a van het ARSG ook voor wat betreft het vierde en vijfde lid overeenkomen met artikel 9c van het ARAR.

Artikel XXIV

Ambtenaren die wel onder de werking van het ARAR vallen, maar die overigens niet onder de sector burgerlijk rijks personeel, doch onder de sector rechterlijke macht vallen voor wat betreft de samenstelling van hun arbeidsvoorwaardenpakket, worden door middel van deze bepaling uitgezonderd van de werking van het artikel omtrent het recht op deeltijdarbeid. Het betreft leden van het openbaar ministerie, gerechtsauditeurs en rechterlijke ambtenaren in opleiding.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn